

Bilag VI.

København, den 15. Februar 1938.

Til det af Landstinget nedsatte Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

I Anledning af det af Regeringen den 3. December 1937 i Landstinget forelagte Forslag til Lov om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven af 1933 tillader under- tegnede Organisationer sig at udtale følgende:

Allerede under Forarbejdet til Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916 var man fra Statsmagtens Side inde paa en Overvejelse af, om de saakaldte Erhvervs- sygdomme burde inddrages under Ulykkesforsikringslovens Omraade. Man var imidler- tid dengang enig om, at de praktiske Ulemper, der var forbundet hermed, var saa store, at man maatte se bort fra en saadan Inddragelse. Da man endelig ved Lovens Revision i 1933 besluttede sig for at sidestille visse Sygdomme, især saadanne, der skyldes Paavirkning af Giftstoffer under Arbejdet, med Ulykkestilfælde, var man fra alle Sider enig om, at praktiske Hensyn, navnlig Vanskeligheden ved at fordele Risikoen, nødvendiggjorde en vis Begrænsning af de Sygdomme, der kunde være Tale om at inddrage under Loven. Man vedtog saaledes kun at medtage de Sygdomme, der var nævnt i den paa den internationale Arbejdskonference i Genève i 1925 ved- tagne Konvention, suppleret med et Par enkelte andre Lidelser (f. Eks. Silicose). Naar man blev staaende herved, skyldes det i overvejende Grad, at man ikke havde tilstrækkelige Kendskab til andre Erhvervssygdommes Optræden her i Landet og i hvert Fald ganske savnede den fornødne Erfaring paa disse Omraader. Man fulgte saaledes i store Træk den rigtige Linie kun at medtage saadanne Sygdomme, f. Eks. Forgiftninger, der med nogenlunde Sikkerhed kunde henføres til en af de i Loven nævnte Arbejdsprocesser.

Det foreliggende Forslag til Lov om en Ændring af vor Ulykkesforsikringslov- givning betegner imidlertid et afgørende Brud paa denne Linie, idet adskillige af de i Lovforslagets § 1 anførte Sygdomme er af en saadan Karakter, at det i mange Til- fælde vil være tvivlsomt, om man med nogen rimelig Grad af Sikkerhed kan henføre en foreliggende Invaliditet eller den Invaliditeten begrundende Sygdomstilstand til den anførte Arbejdsproces alene. For enkelte af disse Lidelsers Vedkommende, Muskel- og Knoglelidelser, Døvhed og Stær, drejer det sig endda om Svagheder, der ofte føl- ger med Alderdommen. Livet og Arbejdet vil altid slide paa ethvert Menneske, og naar alt kommer til alt, vil Aarsagen til et ganske overordentligt stort Antal Syg- domme og Svagheder i mere eller mindre Grad kunne henføres til et eller andet For- hold, der staar i Forbindelse med de paagældende Menneskers Arbejde. Hvis oven- nævnte Svagheder i Fremtiden derfor skal betegnes som Erhvervssygdomme, vil man i visse Tilfælde med samme Ret ogsaa kunne gøre dette gældende for Sygdomme som: Nervalidelser, Gigt, Ischias, Forkølelssygdomme og mange andre.

Den Linie, man ved Forslaget om at optage de nævnte Svagheder blandt Er- hvervssygdomme her er slaaet ind paa, forekommer os derfor at være overordentlig betænkelig og vil kunne faa ganske urimelige Konsekvenser. Kriteriet for, hvad der er en Erhvervssygdom, vil efter det foreliggende Forslag blive overordentlig flydende.